ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Національного аерокосмічного університету «ХАІ»

_____ Олексій ЛИТВИНОВ

«___» _____ 2026 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Магомедова Андрія Омаровича «Концептуальні засади публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури» для здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління зі спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління

Науковий рівень дисертації Магомедова Андрія Омаровича «Концептуальні засади публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури» відповідає діючим вимогам до атестації здобувачів ступеня доктора наук, а саме «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», затвердженого постановою КМУ від 17.11.2021 р. № 1197, а також науковому паспорту спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління.

Дисертація Магомедова Андрія Омаровича «Концептуальні засади публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури» є кваліфікаційною науковою працею, виконаною особисто здобувачем, характеризується єдністю змісту, має встановлену вимогами структуру: анотацію, вступ, п'ять розділів, висновки, список використаних джерел, додатки, та містить наукові положення, що мають новизну і значущість у галузі державного управління, зокрема у напрямі теоретико-методологічного обґрунтування й розробки практичних рекомендацій щодо вдосконалення концептуальних засад публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури.

Актуальність теми дослідження. Забезпечення стійкості критичної інфраструктури держави в умовах війни, макроекономічної нестабільності та технологічних загроз належить до базових пріоритетів публічного управління. Функціонування енергетичних систем, транспортних мереж, цифрових платформ і систем життєзабезпечення визначає спроможність держави виконувати основні функції та підтримувати соціально-економічну рівновагу. Трансформаційні процеси, посилені руйнуванням інфраструктурних об'єктів, спричинили загострення системних ризиків, порушення логістичних зв'язків і зниження ефективності управління. Зафіксовано дефіцит енергетичних потужностей, пошкодження транспортних вузлів, збільшення навантаження на цифрові системи та ускладнення доступу до базових ресурсів. Така ситуація вимагає оновлення підходів до публічного управління та формування нових інструментів трансформації інфраструктури. Фрагментарність нормативно-правового забезпечення, недостатній рівень координації між органами влади, обмежений аналітичний інструментарій і слабка інтеграція інформаційних систем формують комплекс проблем, що знижують результативність державної політики у сфері критичної інфраструктури. За кризових умов органи публічної влади концентрують увагу на питаннях безпеки та відновлення інфраструктурних систем. Пріоритетом виступає формування ефективних механізмів реагування на загрози та забезпечення безперервності функціонування інфраструктури. Подібна логіка актуалізує потребу теоретичного й прикладного аналізу публічного управління трансформацією критичної інфраструктури в Україні.

Наукова проблема дослідження пов'язана з концептуальною невизначеністю змісту публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури. Відсутня інтегрована модель управління, яка враховує взаємозв'язок між секторами інфраструктури та забезпечує координацію управлінських дій. Спостерігається дефіцит системних підходів до формування механізмів трансформації, а також недостатній рівень операціоналізації інструментів управління ризиками на різних рівнях. Попри

значний обсяг наукових досліджень у сфері безпеки та інфраструктури, інтегроване публічне управління трансформаційними процесами не отримало завершеного теоретичного обґрунтування. Наявні моделі взаємодії державних інституцій не відповідають масштабам сучасних викликів. Забезпечення стійкості інфраструктури виступає ключовим завданням системи публічного управління. Показники її функціонування відображають ефективність управлінських рішень і рівень адаптації до зовнішніх впливів. Інфраструктурна безпека входить до структури державної політики безпеки та визначає здатність держави протидіяти внутрішнім і зовнішнім загрозам. Актуальність дослідження зумовлена потребою формування цілісної системи публічного управління трансформацією критичної інфраструктури, яка забезпечує контроль ризиків і стратегічну адаптивність у воєнний та повоєнний періоди.

Окреслена проблема отримала розвиток у наукових дослідженнях з державного управління, економіки та безпеки.

У межах першого напряму, що охоплює дослідження сутності та структури критичної інфраструктури, слід виділити праці О. Азаренка, А. Балана, Д. Бірюкова, С. Бєлая, Д. Бобра, Б. Богдана, Д. Бондаря, Т. Бубели, О. Возненко, А. Гаврися, О. Герасименка, Ю. Гончаренка, М. Дівізінюка, М. Домарацького, О. Єрменчука, В. Євсєєва, О. Іваницької, А. Лелеченко, М. Мельника, О. Мельникової, М. Мельниченка, В. Мирненка, О. Назаровця, Н. Нєми, А. Помази-Пономаренко, Ю. Рудика, С. Сідлярук, В. Стрільця, Н. Тур, В. Філіппової та ін. У зазначених роботах розглядаються підходи до класифікації інфраструктурних об'єктів, визначення їх функціональних характеристик і оцінювання рівня стійкості.

Другий напрям досліджень пов'язаний із аналізом механізмів публічного управління та інституційного забезпечення функціонування інфраструктури. У цій площині виокремлюються праці Р. Бердибаєва, З. Бурик, Н. Вишневської, С. Гнатюка, С. Гончара, С. Домбровської, О. Жигаревича, О. Зарицького, С. Зибіна, С. Казьмірука, Н. Карпеко, К. Клименка,

В. Ковальчук, О. Корченка, В. Круглова, О. Крюкова, Ю. Кузьменка, О. Лазора, А. Лелеченко, Б. Леонова, С. Майстра, О. Мельничука, П. Махортова, В. Мохора, О. Поступної, М. Савостьяненка, В. Сидоренка, Т. Смірнової, Н. Трушкіної, О. Омельяна, В. Шведун, І. Юник та ін. Дослідження цих авторів спрямовані на визначення структури управлінських механізмів, аналіз їх функціонування й оцінку ефективності інституційної взаємодії.

Третій напрям охоплює дослідження безпеки, стійкості та відновлення інфраструктурних систем. У цьому контексті важливими є роботи В. Баштанника, В. Косика, О. Лесика, К. Лук'янчука, Д. Мальчикової, В. Микитенка, М. Миколайчука, Н. Мороз, П. Остапенка, І. Пилипенка, І. Самарченка, Г. Ситника, а також зарубіжних дослідників L. Wansleben, W. Allen, G. Wood, C. Wenjie, M. Miko, N. Malhar, H. Eckhard, D. Detzer, N. Dodig, A. Hameeda, R. Jabeen, S. A. Shah, M. Mihut, P. Werthers, L. Guo, F. Lee, J. Wei, P. Pardo. У зазначених працях аналізуються питання кібербезпеки, управління ризиками, відновлення інфраструктури та розвитку партнерських механізмів.

Аналіз наукових джерел засвідчив фрагментарність досліджень і відсутність інтегрованого підходу до публічного управління трансформацією критичної інфраструктури. Наукові праці концентруються на окремих аспектах функціонування систем, що не дозволяє сформувати цілісну модель управління. Теоретичне обґрунтування механізмів трансформації залишається неповним. Актуальним завданням виступає комплексний аналіз публічного управління, інструментів трансформації та структури взаємодії між суб'єктами управління.

Метою дослідження є обґрунтування комплексу концептуальних положень та формування практичних рекомендацій щодо удосконалення публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури. Відповідно до мети визначено такі *завдання* дослідження:

– вивчити стан наукової розробки проблематики та ключові концепції публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури;

– обґрунтувати функції та вивчити загрози публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури та розкрити їх змістові особливості;

– сформувати комплексний механізм публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури України;

– узагальнити пропозиції щодо доповнення нормативно-правового забезпечення функціонування захисту, безпеки, стійкості та трансформації об'єктів критичної інфраструктури в сучасних умовах;

– розробити організаційно-управлінську модель функціонування системи публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури;

– дослідити та запропонувати маркери імплементації міжнародного досвіду забезпечення кібербезпеки критичної інфраструктури;

– запропонувати класифікаційні ознаки оцінювання стану пошкодження та руйнувань об'єктів критичної інфраструктури у період воєнного стану;

– розробити методичний підхід до оцінювання рівня ефективності публічного управління об'єктами критичної інфраструктури в Україні;

– обґрунтувати Концепцію публічного управління у сфері змін об'єктів критичної інфраструктури;

– розробити інноваційний інструментарій публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури;

– обґрунтувати заходи публічного управління по відновленню об'єктів критичної інфраструктури України у повоєнному періоді.

Об'єктом дослідження є публічне управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури.

Предметом дослідження є концептуальні засади публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури.

Для досягнення поставленої мети у дисертаційній роботі використано сукупність сучасних загальнонаукових, спеціальних та прикладних методів, що забезпечили комплексне дослідження механізмів публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури та створили підґрунтя для формування обґрунтованих управлінських рішень. Добір методичного інструментарію здійснено з урахуванням багаторівневості інфраструктурних систем, міжсекторального характеру їх функціонування та зростання ризиків у воєнний і повоєнний періоди. *Комплексний аналіз* забезпечив виявлення системних дисфункцій у функціонуванні механізмів публічного управління трансформацією критичної інфраструктури. У межах цього підходу досліджено нормативно-правові, організаційні, фінансово-економічні та інформаційні компоненти діяльності органів публічної влади. *Системний аналіз* використано для розгляду критичної інфраструктури як інтегрованої багаторівневої системи, що поєднує функціональні, інституційні та технологічні елементи. У межах цього підходу визначено взаємозалежності між секторами інфраструктури, встановлено критичні точки вразливості та ідентифіковано фактори впливу на їх стійкість. На цій основі сформовано функціональну модель публічного управління трансформацією інфраструктурних об'єктів, яка враховує багаторівневу структуру управлінських процесів. *Концептуальний аналіз* спрямовано на формування нових теоретичних положень щодо публічного управління трансформацією критичної інфраструктури. У межах цього підходу обґрунтовано авторське бачення концепції управління, визначено її принципи, функції та стратегічні орієнтири. *Структурно-функціональний метод* забезпечив побудову моделі механізмів публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури з урахуванням функціонального навантаження кожного суб'єкта. У процесі аналізу визначено ефективність діяльності органів державної влади, уточнено розподіл повноважень та обґрунтовано напрями оптимізації інституційної структури управління. *Методи узагальнення та систематизації* застосовано для формування понятійно-категорійного

апарату дослідження. Уточнено зміст базових дефініцій, проведено класифікацію об'єктів критичної інфраструктури та систематизовано підходи до їх оцінювання. У межах цього підходу визначено структурні компоненти інфраструктури та їх функціональні характеристики. *Порівняльний метод* використано для аналізу міжнародного досвіду управління критичною інфраструктурою. Досліджено підходи країн Європейського Союзу, США та Канади до організації управлінських процесів, визначено ефективні інструменти та моделі, придатні для адаптації в Україні. Зіставлення різних моделей дозволило виявити спільні закономірності та визначити напрями вдосконалення національної системи управління. *Економіко-математичні методи* застосовано для оцінювання ефективності публічного управління трансформацією інфраструктурних систем. *Контент-аналіз і формально-логічний аналіз* застосовано для дослідження нормативно-правових актів, стратегічних документів та міжнародних стандартів у сфері критичної інфраструктури. У межах цього підходу виявлено колізії, прогалини та напрями вдосконалення регуляторного середовища. *Методи прогнозування та сценарного аналізу* застосовано для моделювання розвитку інфраструктурних систем у повоєнний період. Побудовано альтернативні сценарії трансформації інфраструктури з урахуванням різних рівнів ресурсного забезпечення, безпекових ризиків та управлінських рішень.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в розв'язанні важливої наукової проблеми в галузі державного управління, а саме – обґрунтування комплексу концептуальних положень та формування практичних рекомендацій щодо удосконалення публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури. Наукова новизна визначається такими положеннями:

уперше:

– сформовано концепцію публічного управління змінами об'єктів критичної інфраструктури, яка на відміну від відомих, працює через поєднання стратегічно-планувального, ресурсного та інституційного контурів

управління. У межах концепції управлінські дії формуються на основі сценарного планування та узгоджуються через систему індикаторів стану інфраструктури, через механізм адаптації управлінських процесів до змін середовища, який забезпечує переналаштування функцій і процедур залежно від рівня загроз, що підвищує стабільність функціонування інфраструктурних систем;

– розроблено управлінську архітектоніку інтеграції відбудови у систему державної політики та організаційно-управлінську модель функціонування системи публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури через поетапне проходження управлінських процесів від стратегічного планування до операційного реагування, що забезпечує узгоджене функціонування системи та підвищує її стійкість до дестабілізуючих впливів, що на противагу до існуючих моделей може функціонувати, як інтегрована система багатоаспектної взаємодії органів державної влади з поєднанням вертикальної і горизонтальної координації, розподілу функцій та спільного використання ресурсів;

– сформовано інноваційний інструментарій публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури, що функціонує через 1) цифрові платформи моніторингу, 2) аналітичні модулі оцінювання стану об'єктів та 3) алгоритми підтримки управлінських рішень та за допомогою якого забезпечується збір і обробка інформації про стан інфраструктури, формування аналітичних сигналів та передачу їх суб'єктам управління та застосування якого передбачає використання прогнозних моделей для визначення сценаріїв розвитку і вибору оптимальних управлінських дій, що знижує ризики прийняття неузгоджених рішень;

удосконалено:

– науковий підхід до класифікації об'єктів критичної інфраструктури, формування мережі взаємозалежностей між різними секторами критичної інфраструктури в Україні, визначення матриці загроз критичній інфраструктурі, характеристики елементів системи управління та захисту

об'єктів критичної інфраструктури, та визначення функцій публічного управління в питанні перетворень об'єктів критичної інфраструктури, який, на відміну від відомих, структурований через виокремлення стратегічного, адаптивного, координаційного та безпекового функціональних блоків;

– комплексний механізм публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури, який, на відміну від наявних підходів, структуровано за принципом інтеграції функціональних, ресурсних та інформаційних контурів управління з чітким закріпленням ролей суб'єктів на кожному етапі трансформації і до структури якого належать: нормативно-правовий, інституційний, організаційно-інформаційний, фінансово-економічний, технологічний та цифровий механізми через виділення взаємопов'язаних блоків: а) стратегічного планування, б) координації та в) операційного реагування, що підвищує узгодженість рішень, скорочує втрати часу на реагування та забезпечує адаптацію системи до змін безпекового середовища;

– організаційний підхід до класифікації стану пошкодження та руйнувань об'єктів критичної інфраструктури у період воєнного стану, що враховує функціональні втрати, глибину структурних пошкоджень та час, який необхідний для відновлення об'єкта КІ, шляхом запропонованої диференціації об'єктів за ступенем критичності, порушень і масштабом впливу на суміжні сектори через визначену логіку оцінювання з урахуванням каскадних ефектів і просторових особливостей руйнувань, що забезпечує підвищення обґрунтованості державних рішень для очікуваного відновлення критичної інфраструктури України;

– методичний підхід до оцінювання рівня ефективності публічного управління об'єктами критичної інфраструктури, у межах якого введено оцінювання узгодженості управлінських рішень, швидкості реагування на загрози та здатності системи до відновлення функціонування, передбачено формування інтегрального показника на основі нормованих даних та вагових коефіцієнтів, що дозволяє визначати вплив окремих управлінських

компонентів на кінцевий результат; який, на противагу до вже реалізованих, побудований на поєднанні результативних, процесних та інституційних індикаторів із їх диференціацією за рівнями управління;

– формування правового базису забезпечення захисту, безпеки, стійкості та трансформації об'єктів критичної інфраструктури та визначення пріоритетних напрямків удосконалення правового забезпечення публічного управління об'єктами критичної інфраструктури шляхом оновлення оцінок ризиків з урахуванням поточних загроз для об'єктів КІ, проведення стрес-тестів у ключових секторах, розробки національного плану реагування на значні інциденти в критичній інфраструктурі, посилення міжнародного співробітництва з питань безпеки критичної інфраструктури, залучення до європейських дослідницьких програм із безпеки критичної інфраструктури, формування єдиного управлінського механізму щодо захисту критичної інфраструктури;

набули подальшого розвитку:

– категоріально-понятійний апарат теорії публічного управління у частині фундаментальних дефініцій *«критична інфраструктура», «трансформація об'єктів критичної інфраструктури», «публічне управління у сфері трансформації критичної інфраструктури»*, шляхом систематизації та переосмислення існуючих наукових підходів, уточнення змістових характеристик і логіко-структурної побудови відповідних категорій, подальшого розвитку набули: а) відмежування поняття «критична інфраструктура» від суміжних категорій базової інфраструктури, стратегічних активів та систем життєзабезпечення; б) структуризація взаємозв'язків між секторами інфраструктури з урахуванням міжсекторальних залежностей і каскадних ефектів; в) концептуальне розкриття взаємодії державних інституцій, операторів інфраструктури та суспільства у процесі функціонування та трансформації інфраструктурних систем;

– науковий підхід до імплементації міжнародного досвіду забезпечення кібербезпеки критичної інфраструктури, шляхом виділення системи маркерів

імплементації, що охоплюють інституційні, технологічні та процедурні параметри адаптації, запропоновано їх структуру, яка включає рівень готовності нормативного середовища, ступінь інтеграції цифрових платформ, наявність механізмів обміну інформацією та швидкості реагування на кіберзагрози, здійснено прив'язку маркерів до етапів впровадження міжнародних практик і до рівнів управління, що підвищує точність оцінювання результативності імплементаційних процесів та узгодженість управлінських дій;

– система управлінських заходів відновлення об'єктів критичної інфраструктури у повоєнному періоді, яка функціонує через послідовну реалізацію етапів: 1) координації, 2) фінансування, 3) оцінювання стану та 4) контролю виконання робіт шляхом запровадження механізму формування реєстру пошкоджених об'єктів, їх ранжування за рівнем критичності та визначення пріоритетів відбудови та передбачення інтеграції державних ресурсів, міжнародної допомоги та приватного сектору, а також організацію системи моніторингу якості виконання робіт, що забезпечує узгодженість відновлювальних процесів і скорочення строків відновлення об'єктів КІ.

Практичне значення одержаних результатів. Основні положення й висновки дисертації можуть використовуватися фахівцями під час написання підручників і навчальних посібників, створення навчально-методичної літератури; в роботі органів державної влади та у процесі формування сучасних засад безпекового середовища соціально-економічного розвитку регіонів.

Практична цінність отриманих результатів полягає у поглибленні теоретико-методичних засад аналізу системи публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури та у розробленні прикладних інструментів її вдосконалення. У роботі сформовано рекомендації, спрямовані на підвищення ефективності рішень влади у процесі відновлення, модернізації та забезпечення стійкості інфраструктурних систем. Запропоновані підходи орієнтовані на оптимізацію взаємодії між органами

державної влади, суб'єктами господарювання та інституціями, відповідальними за функціонування критичної інфраструктури. Результати дослідження можуть застосовуватися у практичній діяльності органів публічної влади під час формування державної політики у сфері відбудови інфраструктури, розроблення стратегічних програм розвитку та впровадження механізмів управління ризиками. Сформовані у роботі моделі та інструменти направлені на підвищення рівня обґрунтованості державних рішень, та забезпечення узгодженості дій суб'єктів публічного управління були використані у діяльності:

Департаменту житлово-комунального господарства та енергоефективності Київської обласної військової адміністрації – під час підготовки пропозицій щодо концептуальної логіки становлення інтегрованої системи публічного управління трансформацією критичної інфраструктури. (довідка про впровадження від 16.06.2026 р. № 7327/35/2026);

Бориспільської районної державної (військової) адміністрації Київської області – для вдосконалення організаційно-управлінського забезпечення трансформаційних процесів у сфері відновлення критичної інфраструктури. У діяльності адміністрації застосовано напрацювання дисертанта щодо функціональних блоків такого забезпечення: інфраструктурно-облікового, міжвідомчо-координаційного, аналітично-прогностичного, ресурсно-забезпечувального та інформаційно-аналітичного (довідка про впровадження від 21.04.2026 р. № 12-10/21-д);

Університету Григорія Сковороди в Переяславі – впроваджені в освітній процес і науково-методичну діяльність кафедри публічного управління та адміністрування Університету Григорія Сковороди в Переяславі й використовуються під час викладання дисциплін: «Теорія і практика реформ» та «Управлінський контроль в публічній сфері», а також під час оновлення робочих програм навчальних дисциплін і навчально-методичних комплексів. (довідка про впровадження від 08.06.2026 р. № 647);

Громадської організації «Східно-Європейська спілка науковців» – під час обговорення громадських ініціатив щодо соціально-економічних трансформацій в умовах війни та в повоєнний період, використано обґрунтовані дисертантом принципи механізму публічного управління відновленням критичної інфраструктури (довідка про впровадження від 04.04.2026 р. № 08/2026).

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті у фахових виданнях індексованих у міжнародній науково-метричній базі Scopus/Web of science:

1. Magomedov A., Ivanov A., Pron L., Trostianska K., Forkun I. Administrative oversight of critical infrastructure and social security protection. *AD ALTA: Journal Of Interdisciplinary Research (14/01-XLII.)* 2024, p. 16-20. URL: https://doi.org/10.5281/zenodo.11816980.

(Особистий внесок здобувача: обґрунтовано концептуальні засади публічного управління у сфері захисту критичної інфраструктури та соціальної безпеки).

2. Bohun V., Magomedov A., Hromyka O., Kovshun N., Fedorchuk Y. Assessing the Impact of Infrastructure Damage on National Investment Attractiveness During Martial Law. *Pakistan Journal of Life and Social Sciences,* 2024, 22(2), p.100379-100385. DOI: 10.57239/PJLSS-2024-22.2.00784.

(Особистий внесок здобувача: здійснено концептуалізацію дослідження впливу руйнування інфраструктури на інвестиційну привабливість України в умовах воєнного стану; сформовано методологічні підходи до оцінювання наслідків пошкодження критичної інфраструктури; проведено систематизацію та опрацювання даних, а також підготовлено й доопрацьовано текст статті).

3. Polovenko V., Magomedov A., Kravtsev O., Krasnostanova N., Kryzhanovskyi S. Regulatory and Institutional Frameworks for Ensuring Financial Security in Ukraine's Energy Sector: Challenges and Future Outlook. *Grassroots*

Journal of Natural Resources, 2024, 7(3): s313-s330. DOI: https://doi.org/10.33002/nr2581.6853.0703ukr16.

(Особистий внесок здобувача: сформовано методологічний підхід дослідження, проведено порівняльний аналіз регуляторних та інституційних засад енергетичної безпеки).

Статті у фахових виданнях України категорії Б:

4. Магомедов А. Стратегічні документи і заходи повоєнної відбудови України. *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення.* 2023. № 4. С. 61–75. DOI: https://doi.org/10.31470/2786-6246-2023-4-61-75.

5. Магомедов А.О. Зарубіжний досвід економічного відновлення після війни. *Наукові перспективи,* 2023, №11(41). С.252-263. DOI: https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-11(41)-252-265.

6. Магомедов А. О. Державне регулювання повоєнного відновлення економіки. *Електронне наукове видання "Публічне адміністрування та національна безпека".* 2023. №10. DOI: https://doi.org/10.25313/2617-572X-2023-10-9397.

7. Магомедов А. О. Фінансове забезпечення повоєнної відбудови та відновлення економіки: теоретичні засади. *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення,* 2023, №5. С.60-76. DOI: https://doi.org/10.31470/2786-6246-2023-5-60-76.

8. Магомедов А. О. Аналіз втрат та руйнувань інфраструктури України, що підлягає відновленню. *Таврійський науковий вісник. Серія: Публічне управління та адміністрування.* 2023. № 6. С. 62-72. DOI: https://doi.org/10.32782/tnv-pub.2023.6.9.

9. Магомедов А. О. Оцінка економічних наслідків війни та втрат економіки України. *Актуальні питання у сучасній науці.* 2024. №1(19). С. 191-206. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-1(19)-191-206.

10. Магомедов А. О. Механізм публічного управління розвитком об'єктів критичної інфраструктури: законодавчі, організаційні та управлінські виміри. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2024. № 5. DOI: http://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.5.12.

11. Магомедов А. О. Відбудова об'єктів критичної інфраструктури України після війни: стратегія та перспективи. *Економіка, фінанси, управління: Актуальні питання науки та практичної діяльності.* 2024. № 1. С. 100-116. DOI: 10.37128/2411-4413-2024-1-7.

12. Магомедов А. О. Публічне управління процесами трансформації критичної інфраструктури в країнах ЄС. *Успіхи і досягнення*. 2024. № 6. С. 520-537. DOI: https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-6(6)-520-537.

13. Магомедов А. О. Особливості публічного управління об'єктами критичної інфраструктури. *Наукові перспективи*. 2024. No 7(49). С. 412-427. DOI: https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7(49)-412-427.

14. Магомедов А. О. Інновації в публічному управлінні сферою критичної інфраструктури. *Публічне адміністрування та національна безпека*. 2024. № 7. DOI: https://doi.org/10.25313/2617-572X-2024-7-10106.

15. Магомедов А. О. Ризики та загрози для об'єктів критичної інфраструктури та шляхи їх подолання. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. № 15. С. 216-221. DOI: 10.32702/2306-6814.2024.15.216.

16. Магомедов А. О. Стійкість об'єктів критичної інфраструктури в контексті публічного управління. *Modern Economics*. 2024. № 46. С.69-76. DOI: https://doi.org/10.31521/modecon.V46(2024)-10.

17. Магомедов А. О. Стратегічне управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури: організаційні та управлінські виклики та можливості. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2024. № 41. С. 84-89. DOI: https://doi.org/10.32782/ pma2663-5240-2024.41.11

18. Магомедов А. О. Стратегічне планування повоєнної відбудови критичної інфраструкури України: еволюція підходів, фінансові розриви та

цифрові інструменти. *Філософія та управління*, 2026, (3(19). DOI: https://doi.org/10.70651/3041-248X/2026.3.21.

19. Магомедов А. О. Стан, проблеми публічного управління та стратегічні пріоритети відновлення критичної інфраструктури України (2022–2025). *Філософія та управління*, 2026, (4(20). DOI: https://doi.org/10.70651/3041-248X/2026.4.07.

20. Магомедов А. О. Корпоратизація державних підприємств критичної інфраструктури України: інституційні проблеми та міжнародні уроки. *Публічне управління і політика*, 2026, (4(20). DOI: https://doi.org/10.70651/3041-2498/2026.4.20.

21. Magomedov A. Legal and regulatory framework of public management of the security and transformation of critical infrastructure facilities in modern conditions. *Public Management and Policy.* 2026. № 6(22). DOI: https://doi.org/10.70651/3041-2498/2026.6.03.

22. Magomedov A. Innovative public management tools for ensuring the resilience and transformation of critical infrastructure facilities amidst modern challenges. *Philosophy and Governance.* 2026. № 6(22). DOI: https://doi.org/10.70651/3041-248X/2026.6.03.

Публікації, що засвідчують апробацію результатів дисертації:

23. Магомедов А. О. Вплив трансформації об'єктів критичної інфраструктури на економіку та соціальні процеси. *II науково-практичній конференції "Комплексний підхід до модернізації міждисциплінарних наукових досліджень", м. Дніпро, 24–25 травня 2024 року.* URL: https://molodyivchenyi.ua/omp/index.php/conference/catalog/view/86/1420/2954-1.

24. Магомедов А. О. Порівняльний аналіз стратегій та політик ЄС та інших країн у сфері публічного управління об'єктами критичної інфраструктури. *Міжнародна наукова конференція «Сучасні тенденції наукових досліджень у світі» 30–31 травня 2024 року м. Рига, Латвійська*

Республіка. URL: http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/view/478/12795/26738-1.

25. Магомедов А. О. Трансформація об'єктів критичної інфраструктури у системі публічного управління. *VI International Scientific and Theoretical Conference «Current issues of science, prospects and challenges» 17.05, Сідней, Австралія. 2024.* URL: https://previous.scientia.report/index.php/archive/issue/view/17.05.2024.

26. Магомедов А. О. Роль інформаційних технологій у підвищенні ефективності публічного управління трансформацією об'єктів критичної інфраструктури. *І Всеукраїнській науково-практичній конференції за міжнародною участю "Публічне управління та адміністрування в Україні: євроінтеграційний поступ» 31 травня 2024.* URL: https://nung.edu.ua/sites/default/files/2024-07/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D1%82%D0%B5%D0%B7_%D0%86%D0%A4%D0%9D%D0%A2%D0%A3%D0%9D%D0%93_2024.pdf.

27. Магомедов А. О. Інноваційні підходи до забезпечення безпеки та стійкості об'єктів критичної інфраструктури. *ІІІ Міжнародної наукової конференції Наукові орієнтири: теорія та практика досліджень, 17 травня 2024, Ужгород, Україна.* 2024. С. 54-56. URL: https://archive.mcnd.org.ua/index.php/conference-proceeding/issue/view/17.05.2024/65.

Наукове дослідження з комплексного теоретичного обгрунтування теоретико-методологічних засад, удосконалення методичного інструментарію та розроблення науково-практичних рекомендацій щодо розвитку та удосконалення концептуальних засад публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури.

Теоретичні положення та висновки обґрунтовано на основі особистих досліджень автора у сфері теорії та практики державного управління,

механізмів забезпечення безпекового середовища об'єктів критичної інфраструктури, аналізу відповідної вітчизняної та зарубіжної літератури, а також нормативно-правової бази, що регулює окремі питання проблематики дослідження. При використанні наукових доробків інших учених для обґрунтування власних міркувань автора на них зроблено відповідні посилання. Особистий внесок дисертанта у колективні наукові роботи конкретизовано у списку праць здобувача, наведеному вище.

Запропоновано офіційних опонентів, які є провідними фахівцями із заявленої спеціальності та тематики дисертаційної роботи:

Помаза-Пономаренко Аліна Леонідівна - доктор наук з державного управління, професор, Національний університет цивільного захисту України, завідувач науково-дослідної лабораторії з дослідження проблем управління у сфері цивільного захисту навчально-наукового інституту цивільного захисту;

Лелеченко Анжела Павлівна - доктор наук з державного управління, професор, Національний університет «Київський авіаційний інститут» професор кафедри національної безпеки та підприємництва, завідувач аспірантури та докторантури;

Бурик Зоряна Михайлівна - доктор наук з державного управління, професор, Університет Григорія Сковороди в Переяславі, професор кафедри публічного управління та адміністрування.

Загальний висновок. За актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованості, теоретичного та практичного значення здобутих результатів дисертаційна робота Магомедова Андрія Омаровича «Концептуальні засади публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури» відповідає спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління та вимогам до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора наук, а саме вимогам пунктів 7, 8, 9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою КМУ від 17.11.2021 р. № 1197.

Автор роботи, Магомедов Андрій Омарович, може бути представлений

до публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації на здобуття ступеня доктора наук за спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління .

Рекомендувати дисертацію Магомедова Андрія Омаровича «Концептуальні засади публічного управління у сфері трансформації об'єктів критичної інфраструктури» для здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління зі спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління в спеціалізованій вченій раді для попереднього розгляду і захисту.

Рецензенти:

Доктор наук з державного управління, професор — Олексій КРЮКОВ

Доктор наук з державного управління, професор — Андрій ДЄГТЯР

Доктор наук з державного управління, професор — Вероніка КОВАЛЬЧУК